

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 23. Dissidia Papam inter & Florentiæ Ducem propter quosdam
Religiosos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI hinc summus Pontifex rem edoctus con-
A.C. 1545. festim die vigesima septima Maji datis
 itidem ad Ferrariæ Ducem literis eun-
 dem hortatus est, ut hunc pacis pertur-
 batores comprehendi, atque in vincula
 conjici juberet, hacque occasione probi-
 ac Catholici Ducis officium, quod Deo
 sanctæque Ecclesiæ debet, adimpleret,
 proque sua & Majorum suorum pietate
 & religione fervidum sese exhiberet.
 Annuit Dux Papæ monitis.

§. XXIII.

*Diffidia Papam inter & Florentiæ
 Ducem propter quosdam Reli-
 giosos.*

Joan. Bapt. Adriani hist. ad hunc ann. Verum longe gravius a Cosma Medi-
 cæo Florentiæ Duce agitabatur
 idem summus Pontifex; hujus vero
 contentions occasio hæc erat. Plures
 Florentini Monarchicum regimen exosi
 pristinam reipublicæ suæ formam brevi
 esse restaurandam sperabant, hinc satis
 aperte vani sui consilii nequitiam pro-
 dentes haud temerariam conflandæ se-
 ditionis suspicionem Duci præbebant;
 ipsi vero, ut suo molimini æquitatis spe-
 ciem conciliarent, passim in vulgus spar-
 gebant, quod Hieronymus Savonarolla
 Dominicanus, quem, ut suo loco memi-
 nimus, tanquam Vatem divinum vene-
 ra-

rabantur, speratam a se regiminis nor-
 mam revocari prædixisset. Haud dee-
 rant Florentiæ ex Fratribus Prædicato-
 ribus nonnulli, qui ceteros in hisce suis
 deliramentis firmabant, unde seditionis
 periculum, ac proximi mali timorem
 magis magisque augebant. Re perce-
 pta quantocius Dux hisce Religiosis
 præcepit, ut tranquillitatis publicæ stu-
 diosi pacem majori studio colerent:
 cum vero illi haud acquiescerent, eo-
 rum nonnullos, quos seditionis conflatæ
 magis reos existimabat, custodiæ dari,
 promulgatoque edicto illos ex tribus
 Monasteriis, quæ Florentiæ incolebant,
 intra unius mensis spatium excedere
 jussit. Jussa exequi compellebantur
 Religiosi, atque eorum Conventum ad
 S. Marcum, qui præ ceteris præcipuus
 erat, Dux contulit Fratribus Eremitis
 D. Augustini, quorum Monasterium non
 ita pridem erat destructum. Hisce Du-
 cis ausibus haud parum commovebatur
 Pontifex, cumque sibi persuasum habe-
 ret, quod Dux Papa inconsulto talia at-
 tentare non potuerit, hinc Augustinia-
 nos ex Monasterio, quod jamjam ingres-
 si fuerant, exire jussit: Duci vero indicta
 etiam anathematis pœna præcepit, ut
 Fratres Prædicatores in pristinum sta-
 tum reduceret. Hæc mandata gravi-
 bus minis juncta Pontifex tanto impe-
 rio

Bb 4

rio

Sæcul. XVI A.C. 1545. rio Duci proponebat, ut hic tempore cedere, ac Dominicanis sua Monasteria restituere, consultius fore existimaret, ne novo suo molimine mala magis funesta sibi accerferet, si forte ea, quæ attentabat, pertinaciter prosequeretur.

§. XXIV.

Successio Constantinopolitanorum Patriarcharum in Ecclesia Græca.

In Turco-Græcia l. 2.

Cum Jeremias Constantinopoli in Græcia natus jamjam anno Christi millesimo quingentesimo vigesimo primo Patriarchali huic Ecclesiæ præfectus fuerit, eandem sedem per plures, quam viginti tres annos occupabat, eo autem regnante Procorus Acridanæ urbis, quæ olim prima Justinianæ appellabatur, Archiepiscopus Constantinopoli ad Patriarcham pervenit, secumque Sultani Diploma attulit, vi cujus fuit declaratum, quod Beroensis Episcopatus, qui Thessalonicæ Sedes Metropolitana est, Acridanæ Diœcesi sit obnoxia. Pollicebatur Archiepiscopus hic Turcis, quod tributum a Patriarchis pendi solitum centum omnino aureis augere vellet, dummodo ei præfata urbs restitueretur: cum vero Jeremias demonstrasset, quod hic Episcopatus ultra trecentos abhinc annos Ecclesiæ Constantino-

pa-